

פרק קמד

סימני מסחר

פקודה הקובעת הוראות בענין רישומם של סימני מסחר לרבות סימני מסחר הרשומים בתור"ל וההגנה עליהם.

פרק קמ"ד.

פקודות

מס' 45 לש' 1921

מס' 2 לש' 1923

מס' 12 לש' 1930

מס' 30 לש' 1934

[1. בינואר, 1922]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת סימני המסחר.

חלק א' — מבוא

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

פירוש

„פנקס“ פירושו הפנקס הקבוע עפ"י סעיף 3 ;

„הרושם“ פירושו הרושם שנתמנה עפ"י סעיף 3 ;

„סימן מסחרי“ פירושו סימן מסחרי המשמש לסחורות או בקשר עמהן כדי לציין שהן סחורותיו של בעל אותו סימן מסחרי מחמת שייצרון, ביררן, קיימן, סחר בהן, או הציען למכירה.

3. (1) יש לנהל לצורך פקודה זו פנקס שיהא קרוי פנקס סימני המסחר, ובו ירשמו שמותיהם וכתובותיהם של הבעלים, הודעות העברה ומסירה, הודעות ויתור, תנאים, הגבלות ושאר ענינים בקשר עם סימני המסחר, ככל אשר ייקבע מוזמן לזמן.

רישום סימני המסחר

(2) הפנקס יהא שמור בבתי המשפט של ירושלים או במקום אחר * שייקבע לכך בצו מאת הנציב העליון.

מס' 30 לש' 1934

(3) הפנקס יהא מסור לפיקוחו ולהנהלתו של רושם שיתמנה ע"י מס' 30 לש' 1934 הנציב העליון בצו.

4. הפנקס יהא פתוח לעיון לקהל בכל עת נוחה, בהתחשב עם תקנות שיתקיננו עפ"י פקודה זו, והעתקות מאושרות של כל רשימה בפנקס תנתנה לכל דורש בשלמו את המס הקבוע.

חלק ב' - הוראות בענין רישום סימני מסחר

5. כל הרוצה בשימוש יחיד של סימן מסחרי כדי לציין סחורות שהוא עצמו ייצרן, עבדן, בירדן, או קיימן או שהוא סוחר בהן או מציען למכירה, יכול לפנות בבקשת רישום באופן הקבוע.

6. סימני מסחר הראויים לרישום צריכים להיות מורכבים מאותיות, סימני מסחר בני רישום מסמלים, או מסימנים או מצירופיהם של אלה ושיהיו בעלי אופי מיוחד ובלוט.

7. (1) מותר לרשום סימני מסחר בהגבלות בענין הצבעים שישתמשו הגבלות ברישום בהם לגבי אותם סימני מסחר.

(2) חובה לרשום סימן מסחרי לגבי סחורות מסוימות או סוגים מסוימים של סחורות.

8. ואלה סימני המסחר שאינם ראויים לרישום -

(א) שלטי-ממלכה צבוריים, חיקוקים צבוריים, אותיות או ציוני כבוד של פלשתינה (א"י) או של המדינות המנדטוריות או של מדינות או אומות נכריות, אלא אם כן נתאשרו ע"י השלטונות בני הסמך;

(ב) שלטי-אולמות רשמיים או אותות-אולמות רשמיים המציינים אסמכתא רשמית, מלבד אם הוצגו או נתאשרו ע"י הרשות בת הסמך שהסימן שייך לה או מסור לפיקוחה;

(ג) סימנים המזדהים או דומים לדגלה הלאומי או הצבאי או הימי של פלשתינה (א"י) או למדליות או אותות הצטיינות או דגלים צבאיים או ימיים של מדינות מנדטוריות או של ארצות נכר;

(ד) סימנים המזיקים או עלולים להזיק לסדרי הצבור או למוסד הצבור או העשויים לרמות את הצבור; או סימנים המעודדים תחרות מסחרית בלתי הוגנת או המכילים ציוני מקור כוזבים;

(ה) סימנים שאינם אלא ספרות, אותיות, או מלים שנוהגין להשתמש בהם במסחר כדי לציין או לתאר סחורות או סוגי סחורות או המתארים ישירות את אפים או איכותם; ומלים שמשמעותם הרגילה היא גיאוגרפית;

(ו) סימנים המזדהים או הדומים לצלב אדום או לסהר אדום על רקע לבן או הסמל או האותיות של „הצלב האדום” או של „צלב גיניבה”;

(ז) סימנים המזדהים או דומים לסמלים שאין להם אלא חשיבות דתית;

(ח) סימנים שהגם או שיש בהם תמונתו, שמו, או שם העסק של אדם, או שמו של מוסד מאוגד או של התאגדות, חוץ אם נתקבלה הסכמתם של הנוגעים בדבר;

(ט) סימן המזדהה עם סימן השייך לבעל אחר ושהוא כבר רשום בפנקס לגבי אותן סחורות או אותו תאור של סחורות, הדומה לאותו סימן מסחרי במדה שיש בה כדי לרמות;

בתנאי שבכל זאת לא תחול הוראה זו על בקשה שהוגשה בתוך שנה מתחלת פקודה זו לרישום סימן מסחרי שנרשם בתורכיה לפני יום 11 בנובמבר 1918 עפ"י הוראות החוק העותומני שהיה נוהג באותה שעה, ואשר היה עוד באותו יום רשום כן.

9. לרושם תהא הסמכות לרושם עפ"י פקודה זו סימני מסחר השייכים להתאגדויות שקיומן אינו בניגוד לחוק הנוהג בארצן, ואפילו אין לאותן התאגדויות בית חרושת או בית מסחר.

סימני מסחר של התאגדויות חוקיות שאין להן בית מסחר או בית חרושת

10. כל הטוען שהוא בעל סימן מסחרי והגיש בקשה בכתב לרושם באופן הקבוע לרושם אותו סימן מסחרי, רשאי הרושם לדחות את הבקשה או לקבלה אם לחלוטין ואם בתנאים, בתקונים, בשנויים או בהגבלות בדבר אופן השימוש או מקום השימוש או בדבר כל ענין אחר, ככל שיישר בעיני הרושם, ובלבד שיקיים את הוראות פקודה זו.

סמכותו של הרושם לגבי בקשות רישום

11. מגישין ערעור לבית המשפט לערעורים על כל סירוב מצד הרושם מותר לערער על סירוב לרשום סימן מסחרי.

12. משנתקבלה בקשה לרישום סימן מסחרי, אם לחלוטין ואם בתנאים ובהגבלות, יצוה הרושם, בהקדם האפשרי לאחר קבלת הבקשה, לפרסם באופן הקבוע את הבקשה בצורה שנתקבלה ובמודעת הפרסום יפורשו כל התנאים וההגבלות שבהם נתקבלה הבקשה.

13. (1) במשך ששה חדשים מיום שנתפרסמה בו מודעה על בקשה התנגדות לרישום סימן מסחרי, יהא כל אדם רשאי להגיש לסופר הראשי של בית המשפט לערעורים הודעת התנגדות לאותו רישום.

(2) הודעה כזאת תהא ניתנת בכתב באופן הקבוע ויפורשו בה נימוקי ההתנגדות.

(3) מניחין אצל הרושם העתקות מהודעת ההתנגדות ומוסרים העתקה למבקש הרישום.

(4) רישום הודעת התנגדות ומסירתה הריהם מהוים התחלת מר"מ משפטי בפני בית המשפט לערעורים לקביעת תקפה של ההתנגדות.

(5) יכול בית המשפט לדחות את ההתנגדות או לקבלה לחלוטין או לצוות לבלי להתיר את הרישום אלא בתנאים, בתקונים, בשנויים או בהגבלות בענין שטת השמוש או מקום השמוש, ככל אשר יישר בעיניו במסכות שבדבר.

(6) הצד שזכה בדינו חייב למסור לרושם העתקה מקויימת של פסק הדין.

14. (1) עבר מועד ההתנגדות ולא הגיש אדם התנגדות או הוגשה התנגדות וניתנה החלטה לטובת המבקש, ירשום הרושם את הסימן עפ"י בקשת המבקש.

(2) הסימן ירשם לפי תאריך הבקשה, ולצורך פקודה זו יהא אותו תאריך תאריך הרישום.

הפרוצדורה כשאר התנגדות או כשהמתנגד הפסיד בדינו

(3) משנרשם סימן מסחרי, יתן הרושם למבקש תעודה התומה על ידו בטופס הקבוע על רישומו של אותו סימן.

15. עברו שנים עשר חודש מתאריך הבקשה ולא הושלם רישומו של סימן מסחרי באשמתו של המבקש, רשאי הרושם, לאחר תחו למבקש מודעה בכתב בטופס הקבוע על אי-השלמת הרישום, לראות את הבקשה כבקשה שהסתלקו ממנה, חוץ אם הושלמה הבקשה במועד שנקבע לכך באותה מודעה.

הפרוצדורה כשהמבקש אינו מקיים את המוטל עליו

16. כשכל אחד ואחד מבין אנשים שונים טוענים שהוא בעל אותו סימן מסחרי או בעל סימנים מסחריים. הדומים כמעט זה לזה לגבי אותה סחורה או לגבי אותו תאור של סחורות, וכי הוא רשום כבעלי אותו סימן שלא עפ"י התנאי לסעיף 8 (1), יעביר הרושם את הענין לבית המשפט לערעורים ובבוא בית המשפט לערעורים לקבוע את זכויות הצדדים יתחשב בתאריך הרישום בארץ המקור ובזכות הקדימה על שמוש הסימן בפלשתינה (א"י).

הפרוצדורה כשיש תביעות סותרות זו את זו

חלק ג' – הוראות בענין סימנים מסחריים רשומים

17. משנרשם סימן מסחרי אין מעבירין אותו אלא בקשר עם המוניטין של אותו העסק בסחורה שנרשם לגבה; נסתיים המוניטין, מסתיים הסימן המסחרי עמו.

הרעבר המוניטין של עסק עובר עמו הסימן המסחרי הרשמי

18. בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת בענין חידוש, הרי זכות על סימן מסחרי תהא קיימת עשרים שנה מיום הרישום.

זמנה של זכות לסימן מסחרי

19. משהוגשה בקשה ע"י הבעל הרשום של סימן מסחרי בטופס הקבוע ובמועד הקבוע יחדש הרושם את רישומו של הסימן המסחרי למועד של עשרים שנה מיום גמר הרישום המקורי או מיום גמר חידוש-הרישום האחרון, הכל לפי הענין.

חידוש הזכות לסימן מסחרי

20. (1) כל הנוגע בדבר יכול להגיש בקשה לביטול רישומו של הסימן המסחרי על יסוד הנימוקים הבאים: —

ביטולו של הרישום

(א) כי אין הסימן ראוי לרישום עפ"י הוראות הסעיפים 5, 6, 7, 8 או 9;

(ב) כי רישומו של הסימן יוצר תחרות בלתי הוגנת בזכותו של המבקש בפלשתינה (א"י) או שנתקבל הרישום בתרמית מתוך ידיעת זכויות-הבעלות של המבקש לאותו סימן;